

απών

απών, -ούσα, -όν, επίθ. [<αρχ. ἄπών], απών. **1.** που απουσιάζει από κάπου: «ήταν απών στο πρωινό προσκλητήριο». (Λαϊκό τραγούδι: **απών** στην αγγαρεία, παρών στο φαγητό, μηδέν στη θεωρία και χρόνια στον στρατό). **2.** δίνεται ως απάντηση από τους παρευρισκομένους ή από κάποιον υπεύθυνο σε προφορική ονομαστική πρόσκληση: «Αντώνης Μπίρδης. -Απών!»·

- ο *μεγάλος απών*, **α.** λέγεται στην περίπτωση που από κάποια επίσημη εκδήλωση απουσιάζει κάποιο σημαντικό πρόσωπο: «στη δεξίωση που έδωσε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας για την αποκατάσταση της δημοκρατίας στον τόπο μας, ο μεγάλος απών ήταν ο πρωθυπουργός, γιατί έπαιρνε μέρος στη σύνοδο των ευρωπαίων πρωθυπουργών στο Παρίσι». **β.** (ειρωνικά ή υποτιμητικά) λέγεται στην περίπτωση που θέλουμε να δηλώσουμε την αδικαιολόγητη απουσία κάποιου από έναν κοινό αγώνα: «ο τάδε υπήρξε ο μεγάλος απών απ' όλους τους δημοκρατικούς αγώνες».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας